

den, at det er til stort Ubehag for Regeringen, at vi overhovedet fortsat beskæftiger os med dette Arbejde i de Udvalg og Kommissioner, som det nu en Gang er faldet i vor Lod at arbejde i.

Jeg maa derfor opfordre den høje Regering til snarest muligt at blive enig med sig selv om, hvilken Kurs den vil styre, om den overhovedet ønsker det Samarbejde, som den højtærede Indenrigsminister saa smukt talte om, eller om den virkelig ønsker at praktisere det, som længe har været et Led i Agitationen, om den virkelig ønsker at gennemføre den Politik, som er den højtærede Landbrugsministers. Jeg synes, det vil være værdigst for Regeringen at sige det rent ud. Jeg for min Del vil ikke et eneste Øjeblik tøve med at bede om Fritagelse for Arbejdet, naar jeg kan skønne, at Arbejdet er den højtærede Regering til Ubehag. Jeg maa derfor efter den Foranledning, som nu er givet ved den meget udfordrende Tone, den højtærede Landbrugsminister i Dag har anslaaet, opfordre Regeringen til at træffe sit Valg. Det er ikke at forlange, at man skal spille sin Tid paa et Arbejde, som lønnes paa den Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister i Dag har lønnet det.

Den højtærede Handelsminister holdt ogsaa en meget smuk og meget forsonlig Tale, en Tale, som jeg paahørte med stor Interesse. Den højtærede Handelsminister er jo af Naturen en meget elskværdig Mand, og han vilde ganske utvivlsomt ogsaa meget gerne imødekomme de Krav, der har været fremsatte om at træffe virkelig effektive Bestemmelser for at faa den fortsatte Depreciering af den danske Krone hævet, men han kan ikke komme til, thi hans Side-mand til højre paa Ministerpladsen (Landbrugsminister Madsen-Mygdal) forhindrer det. Det er det virkelige Forhold. Der er for de ærede Ministre ingen Grund til at skjule det, thi det lader sig nu en Gang ikke skjule, at det er den højtærede Landbrugsminister, der er den stærke Mand i dette Forhold. Og han gennemfører sin Politik hensynsløst. Han har i Dag fejlet baade den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Handelsminister til Side og sagt: Nej, lad nu mig komme til, saa skal jeg sige, hvor Skabet skal staa, og det har han ogsaa sagt paa særdeles tydelig Maade; det skal indrømmes ham. Han har ikke lagt Skjul paa sine Hensigter, de er aabenbare nok for Alverden. Den højtærede Handelsminister sagde, at det Memorandum, som vel for øvrigt i sin Helhed er Rigsdagen ubekendt, men som man vel nok har forstaaet

gik ud paa, at man i Valutaraadet kunde tænke sig Valutaspørgsmaalet ordnet paa en bestemt nærmere skitseret Maade, var udarbejdet i Nationalbanken, men havde faaet Tilslutning af Valutaraadet. Dette er ikke helt rigtigt (Afbrydelse). Ja, det er det nu ikke, det har i alt Fald aldrig faaet Tilslutning fra mig paa den Maade, at jeg ubetinget har sagt god for det. Tværtimod, jeg har udtrykkelig erklæret, at det var et Memorandum, ikke noget egentligt Forslag, men man kunde diskutere det.

Den højtærede Handelsminister sagde, at han havde sagt paa det sidste Møde i Valutaraadet, at han kunde tænke sig en Ordning, hvorved man positivt forbød visse Varers Indførsel til Landet, og saa skulde man ophæve Eksportbestemmelserne, saaledes at man ad den Vej kunde opnaa de bedst mulige Resultater. Hvad det sidste angaar, maa jeg sige til den højtærede Handelsminister, at der ligger ikke her i Landet Varer af nævneværdig Betydning der kan eksporteres, og som der er Eksportforbud imod. Der ligger visse Varer, som man af Forsyningshensyn ikke vil eksportere, men Eksporten af dem, hvis der blev givet Eksporttilladelse, vilde ikke forbedre Valutaen, da man i de fleste Tilfælde vilde blive nødsaget til at købe andre Varer i Udlandet og betale disse med højere Priser. Saa Eksportforbud spiller ingen Rolle med Hensyn til vor Valuta. Der ligger nogle Varer i Frihavnen, der har ligget flere, en Del er givet fri, andre bliver efterhaanden givet fri, saaledes at de kan udføres, det gælder f. Eks. Lædervarer af udenlandsk Oprindelse. De bliver næsten altid eksporteret, naar der indgives Ansøgning om at faa Lov til at eksportere dem. Det har imidlertid ikke været muligt at eksportere Varer i nævneværdig Grad, hverken til Centraleuropa eller til de baltiske Stater, fordi Valutaen i de paagældende Lande ikke tillod Indkøb af Varer, der laa for dansk Regning. Det har i det hele taget været Vanskeligheden ved hele vor Transithandel, at de paagældende Lande har haft en saa slet Valutastilling, som Tilfældet har været.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, som den højtærede Handelsminister nævnte, han kunde gaa ind paa, nemlig Spørgsmaal om at udstede Importforbud for visse Varer, har jeg allerede opholdt mig derved og sagt, at der ikke fra nogen Side var Tillid til, at et saadant Importforbud kunde føre til noget, og af de Bemærkninger, der er gjort i Dag baade af den højtærede Landbrugsminister og af den højtærede Handelsmi-